

První naše opravdové putování s karavanem

Každoroční válení u moře jsme letos vyměnili za relaxačně poznávací pobyt s karavanem. Už několik let jsme chtěli navštívit naše německé sousedy, proto jsme se vydali do oblasti pro nás známé jako Lužická jezera. Je to oblast na severovýchodě Německa, kde se nacházejí rozlehlé vodní plochy i bujná vegetace. Velké části tohoto území jsou přírodní rezervace, s četnou faunou i flórou. Samostatnou kapitolou jsou cyklostezky. Takto udržované asfaltové povrchy jim můžeme jen závidět (takto vypadala cyklostezka Bečva jen po jejím otevření). Naše cesta za poznáním, ale začala již v České republice.

Středa 4. 7. 2018

Na tuto cestu jsme vyjeli později odpoledne také z toho důvodu, že jsme měli v plánu přespat na neplaceném místě, tak abychom nikoho nerušili a neprovokovali. Jeli jsme přes Vysoké Mýto, Hradec Králové směrem na Doksy. Cesta celkem rychle ubíhala, i když bylo pochopitelně na vozovce pár uzavírek kvůli opravám. Nejdelší byla u Litomyšle, kde se dokonce jede snad už i po cyklostezce a to není s karavanem moc příjemné. Nakonec jsme dojeli na místo k Máchovu jezeru, na odlehlou plochu kde se dalo pohodlně přespat **GPS: 50.599381, 14.647537**. Zde se k výpravám Dušana a Zdenka s rodinami připojil i Zbyněk s Miluškou.

Čtvrtek 5. 7. 2018

Z bývalého parkoviště, jak jsme usoudili, až ráno jsme se přesunuli do kempu Klůček **GPS: 50.573375, 14.660389** na břehu Máchova jezera. Je to rozlehlý kemp, kde se „zastavil čas“, k vodě se musí poměrně daleko a navíc znovu platíte na pláži vstupné (pokud jsme z kempu tak jen 40,- /osobu, jinak 60,-). Odpoledne jsme přivítali další účastníky našeho putování, i když jen na dva dny Zdeňka a Pavlu, kteří jeli z Prahy.

Pátek 6. 7. 2018

V pátek jsme konečně vytáhli kola. Projeli jsme pod vedením Zbyňka všechny stezky kolem jezera, děti se také mohly vykoupat, hlavně viděli jsme Bezděz! I když jsme nevěřili, že by to mohl být Bezděz☺. Kemp Klůček nabízí možnost opékání špekáčků, čehož jsme využili.

Sobota 7. 7. 2018

Tento den museli jet Vaňurovi domů, nabízelo se nám udělat výlet auty po okolí. Navštívili jsme Státní hrad Bezděz, je to zřícenina, ale alespoň tam měli rytířské představení. Příjemným zastavením bylo místo zvané Průrva Ploučnice **GPS: 50.687760, 14.763145**, na první pohled to vypadá na nezajímavé místo, ale poté co můžete projít po kotníky ve vodě skálou, si musíte říci, co ta příroda dokáže za divy. Také jsme byli ve Stráži pod Ralskem u vodní nádrže, která nás původně lákala ke koupání, ale nakonec jsme značnou chvíli obdivovali um místních vodních lyžařů. Další šance ke koupání je ještě než se dorazí k Máchovu jezeru, v Břežňanském rybníku. Ještě poznámka, pokud by někoho zajímal Zoopark v Hradčanech, tak tam ani nezajíždějte, protože je to pouze záchranná stanice a dovnitř turisty nepouštějí. Z kempu Klůček jsme mohli vyjet až večer, naše další cesta směřovala na parkoviště Výprež asi 3 km pod vrcholem Ještědu (cenu jsme s místním hlídačem usmlouvali na 150,-Kč/posádku) **GPS: 50.743524, 14.978418**.

Neděle 8. 7. 2018

Po opravdu klidně strávené noci jsme si na kolech vyšlápli Ještěd, udělal i pár cenných fotografií a pokochali nádherným výhledem. Cestou směrem do Německa jsme chtěli udělat také radost dětem Markovi, Ladě, Nele a Tomáškoví, tak jsme pro ně zastavili u bobové dráhy v Jeřmanicích nedaleko Liberce, ceny jsou úměrné a dráha je dostatečně rychlá, alespoň podle dětí. Je zde i velké parkoviště s el. přípojkami, kde se dá stát i s karavanem (200,-Kč/noc) **GPS: 50.702327, 15.075582**. My dospělí jsme si vyšlápli místní sjezdovku a navštívili zde velmi stylovou restauraci Obří Sud. Poté nás čekala cesta za posledními nákupy v ČR v Liberci a hurá do Německa. Němci také rádi opravují cesty v létě, takže doporučujeme dobře si připravit trasu a pokud navigace hlásí objížďku, tak ji neignorovat a jet opravdu podle ní, jinak si velmi dobře zopakujete němčinu☺. Těsně před západem slunce

jsme dorazili na místo, u Greierswalder See [GPS: 51.495521, 14.132831](#), které jsme si vybrali předem. Je to jeden z mnoha stellplatzů, které se nacházejí kolem vodních ploch.

Pondělí 9. 7. 2018

Tento stellplatz je vlastně velká nebezpečná louka se dvěma „unimobuňkami“, dámských a pánských sociálek. Nejprve jsme měli trochu obavy, že nebude teplá voda nebo, že budou řady, ale nic takového. Tento stellplatz šlapal jako hodinky, stejně jako ostatní, které jsme navštívili. Zase jsme sundali kola a vyrazili kolem jezer. Ujeli jsme 44 km a ani nemrkli, objeli jsme Greierswalder See, i Sedlitzer See. Cestou jsou vyhlídkové věže, různé naučné tabule, ale i pláže i bílým pískem. Tyto stezky jsou zvláště vhodné pro inline bruslaře.

Úterý 10. 7. 2018

Počasi se nám zkazilo, přšelo v kuse, pro jsme si na odpoledne udělali náhradní program a to v podobě návštěvy města Cottbus (česky Chotěbuz). Je to menší město s pěknou, nám neznámou architekturou, samozřejmě i zde opravují cesty, takže s mnoha objížďkami.

Středa 11. 7. 2018

Sluníčko opět vysvitlo, proto jsme pokořili zbylou část cyklostezek v okolí našeho dočasného stání, kolem jezera Partwitzer See až k obci Welzow, kde je místo zvané Tagebau [GPS: 51.581503, 14.186020](#), je to názorná a stále provozu schopná ukázka dolování hnědého uhlí. V odpoledních hodinách jsme opustili tento nádherný kraj a zamířili do Drážďan. Zde jsme se ubytovali na stellplatzu u firmy Wohnmobile [GPS: 51.085090, 13.681055](#), kde zaparkujete a zařídíte si vše potřebné pro auto i karavan za 15 euro na noc za auto (mj. dalo by se zde i dobře investovat☺).

Čtvrtek 12. 7. 2018

Drážďany nás opět přivítaly deštivým ránem, proto nezbývalo než jít na nákupy. Museli jsme si přeci zajistit, tak jako většina Čechů, zásoby pracích prášků z Německa. Odpoledne jsme věnovali kultuře, proto jsme jeli do města. Parkoviště poblíž centra s cenou 3 eura na den [GPS: 51.043646, 13.725968](#) bylo nedaleko. Viděli jsme všechny zajímavé stavby v tomto válkou poničeném městě. Z těch nejkrásnějších například Zwinger, Rezidenční zámek, Semperova opera a určitě k zastavení stojí Kostel Frauenkirche (česky Kostel naší Paní Marie).

Pátek 13. 7. 2018

Naštěstí jsme si ani neuvědomili co je za den, (pátek 13.tého) takže jsme vyrazili opět na cestu. Skvělý stellplatz v Drážďanech jsme nechali za sebou a vyrazili směr Hřensko. S karavánem jsme dojeli až na Mezní Louku [GPS: 50.872387, 14.315840](#), kde jsme parkovali až do rána cca do 8 hodin 200,-Kč/karavan nebo obytné auto. Opět jak bylo našim zvykem, sedli jsme na kola a vyrazili na krásný výlet podél Labe, z Hřenska až do Bad Schandau a zpět. Zde jsme si někteří vyjeli i historickým výtahem, jenž nabízel úchvatné výhledy po okolí. Cestou zpět nás čekal náročný 7 km stoupák na Mezní Louku, ale naše děti překvapily a zvládly to na 1*.

Sobota 14. 7. 2018

Protože nás čeká 4 hodinová cesta do Kutné Hory, zastavujeme ještě v Děčíně. Děčín je boží! Je zde „Nebíčko“ restaurace s výhledem, krásný zámek, zahrady. Zde můžete parkovat u řeky zdarma [GPS: 50.781760, 14.209376](#). Poté jsme dorazili do obce Suchdol nedaleko Kutné Hory, k místní restauraci *na Kovárně*, kde nás velmi přátelsky přivítali a dovolili přespat na přilehlém parkovišti. Ještě se najdou i opravdu hodní lidé! Dá se zde navíc velmi chutně a kvalitně pojmít, vaří denně do 15 hodin. Odpoledne jsme opět nastartovali kola a dojeli si prohlédnout naši druhou největší gotickou stavbu v Čechách - Chrám sv. Barbory, je impozantní.

Neděle 15. 7. 2018

Dny našeho putování jsou u konce. Už nás čeká jen dlouhá cesta domů, plná uzavírek a děravých cest. Tak už jen zastavit u Glóbusu a naplnit doma lednici a hurá v pondělí do práce☺!

V tomto cestopisném popisu naší 11 denní cesty jsem se snažila o co nejdůvěhodnější popis událostí a míst. Pokud byste měli pocit, že mi něco uniklo, tak mi klidně zavolejte, těším se.

Autor článku: Sabina Pernická, Červenec 2018